

Et og tyvende Møde.

Torsdagen den 8de Januar 1876, Kl. 1.

Sekretæren, Chr. Pedersen, oplæste Protokollen for det forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af „Forslag til Lov om en midlertidig Udvidelse af Søofficersskolen“.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 649—50).

Intet Endringsforslag var stillet. Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Da Ingen begjærede Ordet, var Behandlingen strax sluttet.

Derefter fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Lovforslaget bliver nu at at tilstille Lands-thinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

„Forespørgsel af Folkethingetsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bøffen) til Justitsministeren angaaende Bestyrelsen af Kong Frederik den Syvendes Stiftelse paa Jægerspris.“

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 234).

Bøffen: Den Stiftelse, hvorpaa jeg her har tilladt mig at henlede det høie Thing's Opmærksomhed, Kong Frederik den Syvendes Stiftelse paa Jægerspris, omfattes med Høie med stor og almindelig Interesse, og dertil findes en dobbelt Aarsag. For det Første er denne Stiftelse knyttet til Kong Frederik den Syvendes Navn og kjæreste Opholdssted, hvorved alle de Minder, som knytte sig til ham, vækkes; ved Siden deraf er det, om ikke den rigeste, saa i alt Fald en af de rigeste private Stiftelser, vi have her i Landet, idet den omfatter en Formue af 6 til 7 Millioner Kroner, forsaavidt Formuens Omfang endnu kan tages, og hvad der indeholder ikke den mindste Grund til den Interesse, hvormed denne Stiftelse omfattes og bør omfattes, er, at dens Diemed er Optragelsen af forladte Børn af Almuen. Det er i saa Henseende, om ikke den eneste, saa dog en af de saa Stiftelser af den Betydning, der har sat sig et saadant Diemed. Den har dermed lagt Haanden paa et af Samfundets dybeste Saar, Spørgsmaal

om forladte og fattige Børns Optragelse og Fremtid, og den har gjort et væsentligt Skridt for at faae taget fat paa denne Samfundsopgave, der dog ganske vist ikke kan lade sig fuldstændig løse ved dette ene Forsøg. Jeg siger, det er en af de saa Stiftelser, der have og have bevaret det Diemed at være en Støtte for de Hjælpløse; thi vi have desværre en Række af Stiftelser, der efterhaanden i Livens Udvikling, ved Livernes kas og nefas, om jeg saa maa sige, ganske eller i alt Fald væsentligt have forandret den Opgave, der paa forskjellig Maade var stillet dem fra Begyndelsen af. Det er derfor naturligt, at en Stiftelse af denne Art og Betydning maa vække en stor Interesse, og at det ogsaa maa ligge denne Forsamling nær fra Stiftelsens første Begyndelse og fra dens tidligste Udvikling af at gjøre Noget for at sikre, at den bevarer og haandhæver det Diemed og Formaal, som er givet den af Stifterinden. Det er imidlertid ikke alene den almindelige offentlige Interesse, der knytter sig til denne Stiftelse, som gjør, at der er al Grund til særlig at henlede det høie Thing's Opmærksomhed paa den; thi foruden den almindelige Myndighed og den almindelige Pligt, Staten og dens Myndigheder have til at føre et Overtilsyn med den Art Stiftelser, og særlig med saadanne, som ere knyttede til Børneopdragelse i et saa stort Omfang, som Tilfældet er med denne, saa indeholder tillige denne Stiftelses Statuter saadanne Bestemmelser, som i særdeles Grad give Anledning til, at det Tilsyn, det Offentlige maa føre med den, maa være stærkt, alvorligt og virksomt. Jeg skal ikke dvæle ved den særlige Maade, hvorpaa Stifterinden i Fundatsen, aabenbart med en vis Glæde, i Grunden har knyttet Stiftelsens Fremtid til hele det danske Folk, idet hun paafalder enhver dansk Mand som rette Sagfører overfor en Bestyrelse, der paa en eller anden Maade maatte have svigtet sin Pligt; men Stiftelsens Fundats indeholder en særlig Hjemmel for Justitsministeren til i særlig Grad at tage sig af denne Stiftelses Bestyrelse. Jeg sigter derved til, at Fundatsen indeholder den Bestemmelse, at der af Justitsministeren skal ansættes en Revisor, som skal undersøge og føre Tilsyn med Bestyrelsens Færd; der gives ham den Stilling, at han udnævnes af Justitsministeren, og at hans Honorar bestemmes af Justitsministeren, medens det selvfølgelig skal udredes af Stiftelsens Midler. En saadan Ordning tyder aabenbart paa, at det har været Stifterindens Nisse, at denne Revisor maatte komme til at indtage en Plads, hvorfra han med Dygtighed, Uafhængighed og Myndighed kunde træde op over for Bestyrelsen i saadanne Tilfælde, hvor han maatte misbillige dens Færd. Jeg anfører dette som Grunden, hvorfor jeg har fundet mig berettiget til at fremdrage dette Spørgsmaal for det høie Thing og ligeledes at henlede den høitærede Justitsministers Opmærksomhed derpaa. Stif-